

فَبَرَّعَبْ

نَبِيِّ اللَّهِ عِيسَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وَأَصْحَابِهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ

إِلَى اللَّهِ

Op het omslag: *Jezus, de profeet van Allah, (mogen de vrede en zegeningen van Allah met hem zijn) en zijn volgelingen (moge Allah welbehagen in hen hebben) bidden tot God.*'

Hadith bericht door Nawaas Ibn Sam'aan (moge Allah welbehagen in hem hebben) in *Sahih Muslim: Kitabal-Fitan wa-'Ashratus-Sa'ah*.

Qadiani's en Lahori's

Over het ontstaan van de twee groepen
binnen de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap
en de verschillen in hun opvattingen.

Voordracht van Hazrat Mirza Tahir Ahmad,
Khalifatul Masih IV, Imam Jamaat Ahmadiyya,
gehouden voor radio Rapar, Paramaribo Suriname,
juni 1991.

Deze uitgave verscheen als bijlage bij *Al-Islaam*, april 2002.

Al-Islaam is het officiële maandblad van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland. |
Mobarak Moskee, Oostduinlaan 79, 2596 JJ Den Haag, | t: 070-3245902 | f: 070-3242881 |
e-mail: islaam@ahmadiyya.nu | voorzitter: Hibatunnoer Verhagen | hoofdmissionaris:
Naeem Ahmad Warraich | jaarabbonnementen: binnenland euro 24,- |
buitenland euro 28,- | losse nummers: euro 2,50 | © *Al-Islaam* ISSN: 0021-180X

Het doel van deze maandelijks publicatie is de lezers inlichten en informeren over religieuze, sociale, economische en politieke vraagstukken gezien vanuit islamitische visie.

Hoofdredacteur: Abdul Hamid van der Velden

Redactie: Drs. Muhammad Amjad, Abdul Aala, Daud Akmal, Fahim Ahmad Dieffenthaler, Said Ikhlaq.

Correcties: Tahira Robina Fahim

Fotografie: Abdur Rehman Mir

Administratie: Mohammad Anwar

Marketing: Munir Ahmad Tariq

Distributie: Shakil Sirajdin

Vormgeving: Abdul Haqq Compier

In de tekst komen de volgende afkortingen voor:

s) *sallallaaho aleyhi wa sallam*: ‘mogen de vrede en de zegeningen van Allah met hem zijn’

a) *aleyhissalaam*: ‘vrede zij met hem’

r) *radiallaaho anho/ha*: ‘moge Allah welbehagen hebben in hem/haar’

Arabische woorden worden zo veel mogelijk fonetisch weergegeven.

Referenties uit de Heilige Qor’aan worden aangegeven door (soera:vers).

. بَشَارَةٌ تَلَقَّاهَا النَّبِيُّونَ .
يَا أَحْمَدِي أَنْتَ مُرَادِي وَمَعِي .
أَنْتَ مِنْ مَنزِلَةِ تَوْحِيدِي وَتَفْرِيدِي

Blijde tijdingen zijn aan de boodschappers!

Mijn Ahmad, gij zijt Mijn welbehagen en u bent met Mij.

U bent Mij als Mijn Eénheid en Mijn Enigheid.

(openbaring opgetekend door Hazrat Ahmad^a in: Al-Wasiyyat / The Will (1908), Londen 1997 p. 24)

Hazrat Mirza Tahir Ahmad, Khalifatul Masih IV, begon zijn toespraak met het uitspreken van de Shahadah: Ik getuig, dat er geen God is dan Allah, de Ene; geen deelgenoten heeft Hij! En ik getuig dat Mohammad Zijn dienaar is en Zijn Boodschapper. Ik zoek derhalve toevlucht bij Allah tegen het kwaad van Satan, de verworpene. In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadige. Vervolgens reciteerde hij Suratul-Fatiha, het eerste hoofdstuk van de Heilige Qor'aan.

assalamo aleikum wa rahmatullahe wa barakatohoe

Ik ben zeer verheugd dat ik vandaag rechtstreeks de Surinaamse mensen die enigszins Urdu verstaan zal toespreken. Er is mij gevraagd waarom er in Ahmadiyyat twee groepen zijn, één die Qadiani genoemd wordt en één die Lahori genoemd wordt. De nieuwe generatie jongeren die hier is geboren weet het verschil tussen deze twee groepen niet. Zo

ook op de vraag die anderen ons stellen, waarom de Ahmadiyya Jamaat in twee groeperingen is verdeeld, kunnen de mensen van hier geen bevredigend antwoord geven. Daarom zal ik over dit onderwerp iets vertellen.

Allereerst moet men iets weten over de achtergrond van deze verschillen. Wanneer en waarom zijn deze ontstaan?

De Stichter van de Ahmadiyya Gemeenschap, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad uit Qadian, wordt zowel door de Qadiani als door de Lahori Ahmadi's, beschouwd als dezelfde Imam wiens komst door de Heilige Profeet Mohammad^S was voorspeld, waardoor beide groepen hem als de Imam Mahdi beschouwen. Op dezelfde wijze nemen beide groepen hem als de Beloofde Messias aan, dat wil zeggen, de Messias ten aanzien van wie de voorspelling vertelde dat hij in de latere dagen zou verschijnen en met de genade van Allah over de gehele wereld met de Djihad voor de Islam zou beginnen.

Tot zover waren beide partijen nog één partij en tot aan het overlijden van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad bestonden er nog geen verschilpunten. Integendeel, beide groepen waren het tot aan dit punt eens en zij kwamen tot overeenstemming dat na het overlijden van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad de Jamaat een Imam nodig had, die Khalifa genoemd zou worden. Vanuit dit oogpunt werd de allereerste Khalifatul Masih, de eerste Imam door wiens hand de gehele Jamaat zich had verenigd door Bai'at (de eed van gehoorzaamheid en trouw aan hem), Hazrat Hakim Nuruddin, Khalifatul Masih I.

U moet weten dat er tot zover geen verschillen over het Khilafat en het Imamschap bestonden. Zes jaar was Hazrat Hakim Nuruddin, Khalifatul Masih I, hoofd van het Khalifaat en bleven de Ahmadi's, die later Qadiani's en Lahori's werden genoemd, hem trouw door de Bai'at af te leggen, tot aan het einde van zijn leven. Na zijn dood onstond het geschil over de Anjuman, het bestuur van de Jamaat, dat ook door Hazrat Mirza Ghulam Ahmad werd genoemd als Djanasheen (plaastvervangend orgaan).

De groep die later Qadiani werd genoemd nam het standpunt in dat de zaken die geregeld en besloten moesten worden na het overlijden van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad, een oplossing zouden vinden in de belofte van Qodrat-i-Sania (de belofte die Hazrat Mirza Ghulam

Ahmad^A bij zijn overlijden had gegeven). De vraag was wat Qodrat-i-Sania inhield. Als deze niet verscheen, dan was de vraag of deze belofte vals was. Maar deze belofte ging in vervulling door middel van het Khalifaat. En aan alle leden van de Anjuman, die door middel van Bai'at trouw waren aan Khalifatul Masih I, was duidelijk gemaakt dat door Allah's leiding het recht van leidinggeven alleen is bestemd voor een Imam. De Jamaat zal hem kiezen en hij zal geleid worden door Allah. Vanuit dit standpunt heeft de Ahmadiyya Qadian Jamaat keer op keer geprobeerd dit aan zijn leden uit te leggen en ook dat dit naar het voorbeeld van onze Heilige Profeet Mohammad, de boodschapper van Allah^S, is en dat het belangrijk is om tot aan de Dag des Oordeels gevolgd te worden. Het voorbeeld dat hij en zijn metgezellen hebben achtergelaten is zo waardevol dat wij het moeten volgen. Na het overlijden van de Heilige Profeet Mohammad^S was er geen enkele Anjuman opgezet. Integendeel, de hele wereld weet dat de geestelijke leiding aan de Moslims door het Khilafat-i-Rashidah (de rechtgeleide opvolgers) werd gegeven. Dezelfde belofte wordt in de Heilige Qor'aan in het vers Istikhlaaf (24:56) gegeven. Het heeft ook de voorspelling gedaan dat na het overlijden van de Beloofde Messias de belofte van Qodrat-i-Sania in vervulling zal gaan en deze belofte zal niet vervuld worden zolang hij op aarde is. Het is echter een grote Qodrat, die door Allah na zijn overlijden duidelijk zal worden gemaakt en die te allen tijde met u zal blijven. Dus naar mijn mening is voor de Ahmadiyya Qadian Jamaat het Khalifaat deze Qodrat-i-Sania, die was voorspeld en die superieur is over de Anjuman Ahmadiyya, en de Anjuman is hieronder geplaatst. Dit is ook de reden waarom wij zeggen dat alle Ahmadi's die lid waren van de Anjuman niet voor de volle honderd procent geaccepteert hebben dat de Qodrat-i-Sania het Khalifaat was en de Anjuman in vergelijking met het Khalifaat een onderdeel van het Khalifaat was, en geen zelfstandige posi-

tie innam. Toen Hazrat Hakim Nuruddin overleed zeiden Maulvi Mohammad Ali, zijn medewerker Khawaja Kamaluddin en anderen dat zij het recht van de Beloofde Messias moesten erven; dat de zeggenschap over de Jamaat aan hen overgelaten moest worden en dat de Jamaat onder hun leiding alle stappen moest nemen.

Wij zullen proberen om onze broeders te laten begrijpen dat de uitleg die de Heilige Profeet Mohammad, de boodschapper van Allah^S over de Khatamun-Nabiyyin achterliet, de enige juiste weg is welke ook door de metgezellen van de Heilige Profeet^S werd bewandeld. Ook willen wij uitleggen dat het geven van geestelijke leiding aan geestelijke groepen altijd verder gaat in de vorm van een Imam, en niet ligt in de handen van een Anjuman die geestelijke leiding zou kunnen geven. Dit was een ander argument dat door de Qadiani Jamaat naar voren was gebracht. Maar de vooraanstaande leden van de Anjuman die een belangrijke positie in de Jamaat hadden, bleven bij hun standpunt, dat wat de eerste keer gebeurd was, gebeurd was, en dat één Khalifa voor hen genoeg was geweest. Zij zouden van nu af nooit meer Bai'at afleggen aan een andere Khalifa. Zij dachten dat zij de hele Jamaat achter zich zouden krijgen, maar de meerderheid van de Jamaat verwierp dit idee. Ofschoon er in het begin beweerd werd dat het grootste deel van de Jamaat voor de Anjuman koos, vertelden omstanders dat dit onjuist was. Het zou anders niet nodig zijn geweest voor de Anjuman om Qadian te verlaten. Het gebeurde al gauw dat de vooraanstaande mensen van de Anjuman Qadian verlieten en naar Lahore vertrokken en vanuit Lahore het systeem van hun leiderschap startten. Dit is de reden dat mensen die in Qadian bleven en trouw beloofden aan de Khalifa Qadiani's werden genoemd en de mensen van Lahore, Lahori's.

Naast dit ene verschil zijn er nog andere verschillen waarover gesproken wordt. Het is mijn plicht om ook hierover uitleg

te geven. Er wordt gezegd dat er ook een verschil is in het geloof van het Khatamun-Nabiyyin vraagstuk. Ik zeg u nadrukkelijk dat dit niets met de geschiedenis van de scheiding te maken heeft. Dit verschil en andere verschillen tussen de Qadiani en de Lahori-groep zijn pas later ontstaan. Ten tijde van de scheiding is het Khatamun-Nabiyyin vraagstuk nimmer ter sprake geweest. Het fundamentele punt was de vraag of het systeem van het Khalifaat op dezelfde wijze zou doorgaan zoals in de persoon van Hazrat Khalifatul Masih I of dat dit systeem veranderd moest worden. De Ahmadiyya Qadian Jamaat heeft eraan niets veranderd, het bleef bij het zelfde standpunt waarop ook Khalifatul Masih I was gekozen. De Ahmadiyya Qadian Jamaat verliet ook het Centrum niet. Zij bleef in dezelfde plaats. Dit is dus ons standpunt en wij zullen altijd blijven proberen om onze broeders dit te laten begrijpen.

7

Speciaal voor de Ahmadi jongeren die hier geboren zijn, zal ik proberen duidelijk te maken hoe de verschillen zijn ontstaan en wat toen de standpunten waren en vandaag de dag nog steeds zijn. Wij geloven dat een geestelijke gemeenschap wordt geleid zoals deze werd geleid na het overlijden van profeten. Deze zelfde gemeenschappen zullen altijd succes in de wereld krijgen. Dit is dezelfde Soennat (wijze) waarin Allah Zijn zegeningen schenkt. De systemen van geestelijke leiding kunnen niet door Anjumans worden geleid, integendeel hierdoor worden de verschillen alleen maar groter en deze gemeenschappen maken geen vorderingen, maar vallen uit elkaar.

Het tweede punt is het vraagstuk van Khatamun-Nabiyyin (het 'Zegel der Profeten'). Dit is zo een belangrijk vraagstuk dat ik hierop ook enig licht wil werpen. Het verdient speciale aandacht er aan herinnerd te worden dat er tussen de Jamaat Ahmadiyya of de Soenni's helemaal geen sprake is van een discussie over het vraagstuk of de Heilige Profeet^S

wel of niet de Khatamun-Nabiyyin was. Of het nu Qadiani's, Lahori's, Soenni's of Shia's zijn, alle Moslims geloven dat het vers Khatamun-Nabiyyin een zeer belangrijk vers van de Heilige Qor'aan is. Het is een zeer belangrijk en verheven vers. Los hiervan blijft het feit dat als men zelfs een heel klein vers van de Heilige Qor'aan verwerpt, men geen Moslim meer is, zelfs wanneer men zichzelf Moslim noemt.

Dus, wat betreft er in het vers over Khatamun-Nabiyyin staat is er voor niemand een verschil en heeft zelfs niemand het recht hierover van mening te verschillen. Mocht er toch nog een verschil bestaan, dan is dit alleen ontstaan over de uitleg die men aan het vers geeft. Het is verder noodzakelijk dat het vers, in welke uitleg dan ook door iemand naar voren gebracht, gesteund moet worden door een ander vers van de Heilige Qor'aan en tevens gesteund moeten worden door de woorden van de Heilige Profeet^S. Gebeurt dit niet dan kunnen er veel problemen op deze wereld ontstaan omdat dan iedereen zijn uitleg kan geven betreffende dit vers en kan zeggen dat hij het recht heeft het uit te leggen zoals hij dat wil. Dit recht kan aan niemand worden gegeven. De Ahmadiyya Jamaat Qadian heeft nimmer op deze wijze toestemming gegeven, omdat daardoor anders het grote gevaar dreigt dat het ongeloof zich over de wereld zal verspreiden en daardoor dwaasheid zich ook zal verspreiden.

Wij, de Qadiani's, beweren dat de betekenis die wij uit dit vers hebben begrepen wordt ondersteund door andere verzen uit de Heilige Qor'aan en dat ons standpunt tevens wordt ondersteund door de Hadith, dit zijn de woorden van de Heilige Profeet Mohammad, de boodschapper van Allah^S. Als iemand dit kan begrijpen dan is dit zeer goed. Als iemand dit niet kan begrijpen, dan heeft hij nog niet het recht om uitspraken van ongeloof over ons uit te spreken, omdat wij het vers niet naar ons eigen idee uitleggen, maar vol-

ledig in het licht van andere verzen uit de Heilige Qor'aan en volledig in het licht van de Hadith. Ons standpunt over de uitleg van het vers wordt gesteund door deze bronnen. Deze vraagstukken hebben echter meer aandacht in detail nodig en zijn bijzonder ingewikkeld. Zowel de jongeren als de ouderen die vandaag onder ons zijn hebben niet het vermogen om dit vandaag te kunnen begrijpen, noch is er de tijd voor dat ik dit puntgewijs kan vertellen. Over dit onderwerp heb ik tijdens een Jalsa Salana (Jaarlijkse Vergadering) gesproken. De tekst daarvan is in de vorm van een boekje gedrukt in het Urdu, Arabisch, Engels, en andere talen. Iedereen die interesse heeft om meer over dit onderwerp te weten te komen kan dit via de missionaris hier in Suriname of rechtstreeks via Nederland, Londen of Rabwah of via een andere Missie bestellen.

Ik zal over dit onderwerp op een heel eenvoudige manier iets uitleggen. Het feit is dat wij, wanneer dit vraagstuk aandachtig wordt bekeken, geen enkel verschil vinden tussen de Ahmadi's –Lahori's of Qadiani's–, Soenni's of Shia's. Deze aandacht is er gewoon nooit aan gegeven. Verschil van mening bestaat alleen over wat de positie van de Imam Mahdi en de Beloofde Messias is. Als er een verschil bestaat tussen de Ahmadi's (Qadiani's of Lahori's) en de Soenni's, dan bestaat dit alleen uit het feit dat de laatsten zeggen dat de Imam Mahdi en Beloofde Messias nog niet is verschenen en de Ahmadi's zeggen dat deze volgens de profetieën van de Heilige Profeet Mohammad^S reeds verschenen is. Nu rijst de vraag wat de positie van de Imam Mahdi is en wat de positie van de Messias is. Voor wat betreft de positie van de Beloofde Messias, deze is door de Heilige Profeet Mohammad, Khatamun-Nabiyyin^S, zelf uitgelegd. Geen enkele Moslim heeft het recht om na het horen van de Hadith dat de Beloofde Messias een profeet zal zijn, deze te ontkennen. Het is een Hadith uit het bekende boek Sahih Muslim, waarin over

de komst van de Messias wordt bericht. In deze Hadith zegt de Heilige Profeet^S nadat het vers Khatamun-Nabiyyin aan hem was geopenbaard, dat de Messias een profeet van Allah zal zijn. Het woord Nabiullah, profeet van Allah, wordt in dit boek vier maal gebruikt. Het is een aparte discussie in welke betekenis dit is gebruikt. Maar het moet toch voor een ieder duidelijk zijn dat het volstrekt onmogelijk is dat een ieder op deze aarde die Hazrat Mohammad^S een profeet noemt, toch zijn uitspraken negeert. Is er iemand aanwezig die meer kennis heeft van het vers Khatamun-Nabiyyin dan degene aan wie dit vers was geopenbaard en die zelf de Khatamun-Nabiyyin was? En als hijzelf niet afgunstig was betreffende de betekenis van Khatamun-Nabiyyin, dan had Allah hem de betekenis van Khatamun-Nabiyyin niet uitgelegd. Dus de vraag of de Beloofde Messias een profeet genoemd mag worden of niet, terwijl men hem wel als de Beloofde Messias aanneemt wordt een onbeleefde discussie. Als onze Heer en Meester, Leider der Profeten^S, zelf voor de Messias die komen zal de woorden Nabiullah gebruikt, dan is het de plicht van iedere onderdaan dat hij de betekenis van Profeet als dezelfde beschouwt zoals de Heilige Profeet Mohammad^S deze heeft gebruikt.

Het is heel vreemd dat de tegenstanders van de Ahmadiyya Jamaat –Qadiani's of Laohori's– deze ervan beschuldigen na de Heilige Profeet^S de Beloofde Messias als profeet te hebben aangenomen, wat volgens hen in strijd is met het vers van Khatamun-Nabiyyin, maar daarentegen zelf geloven dat de Messias waarop zij wachten zal nederdalen als een profeet van Allah en een Nabiullah zal zijn. Als wij hen dan vragen waar hun uitleg van het vers Khatamun-Nabiyyin blijft, antwoorden zij dat het een oude profeet is die zal terugkomen en geen nieuwe profeet is. Wij zeggen dan nederig dát hij in de laatste dagen is gekomen en de Heilige Profeet Mohammad^S heeft dezelfde persoon die komen zal, profeet van

Allah genoemd. De discussie of hij al een profeet was of dat hij daarna een profeet is geworden is op deze wijze kinderlijk. De juiste discussie is of hij werkelijk nodig was of niet? Was hij de profeet van Allah of niet toen hij kwam? Een profeet die komt zal niet tot de volgelingen van de Heilige Profeet Mohammad^S behoren, integendeel, hij is de profeet van een ander volk. Deze zal Nabiullah worden genoemd. Op de vraag waarom zij tegen deze profeet geen bezwaar hebben, antwoorden zij dat hij een volgeling-profeet zou zijn. Deze uitleg is de oplossing van het vraagstuk. Dit is niet in strijd met het vers Khatamun-Nabiyyin.

Nu vraag ik met alle respect de aandacht van de Lahore Jamaat. U gelooft al dat de Masih Maoud, de Beloofde Messias, is gekomen. U beweert dat de Beloofde Messias al op aarde is verschenen. Dan, als deze Masih Mauood door de Heilige Profeet Mohammad^S een Nabiullah wordt genoemd, welk recht heeft u dan om niet in hem als profeet van God te geloven?

Nu blijft nog het vraagstuk van de Imam Mahdi. Als wij hierover in alle eerlijkheid nadenken, dan vinden wij dat alle Soenni Moslims in feite ook de positie van de Imam Mahdi als Nabiullah beschouwen. Het bewijs hiervoor is dat er sommigen imams zijn die zelf door ons worden aangesteld. Deze zijn echter van geen betekenis. Er is echter ook een Imam, die door Allah Zelf aangesteld wordt en deze is een ware Imam. En als Allah iemand als Imam aanstelt, dan staat Hij niemand toe om deze Imam te verwerpen.

Dit is de reden waarom alle Moslims (Soenni, Shia of Ahmadi) het over het standpunt eens zijn dat Allah zelf de Imam Mahdi zal aanstellen. Er is voor hem geen verkiezing voorgeschreven. Het is dus duidelijk dat wanneer Allah iemand als Imam aanstelt, hij niemand toestaat deze Imam te verwerpen. Nu moet u goed nadenken over de vraag of er iemand, die geen profeet is, gezegd kan worden dat hij door

Allah aangesteld is. Het is alleen een Nabi (profeet) waarop deze beide definities van toepassing zijn. Dus Allah scheidt zelf een Nabi, Hij stelt hem aan als Imam en Hij staat niemand toe deze te verwerpen. Hij acht het verplicht om in hem te geloven. Alle Soenni Moslims geloven dat wanneer de Imam Mahdi zal verschijnen het voor iedereen verplicht zal zijn in hem te geloven. Deze zou een door Allah aangestelde Imam zijn. Hierop vragen wij waarom zij zo krom denken. Men moet met Taqwah (rechtschapenheid) handelen en de waarheid spreken. Wat hier nodig is, is de definitie van Nabuwwat (profeetschap). U hebt in de Imam Mahdi deze eigenschap erkend en toch aarzelt u om hem een profeet te noemen. Waarom aarzelt u nu? De eigenschappen zijn aanwezig. De kern van de zaak is dat een Ummati Nabi (volgeling-profeet) al voorbeschikt is.

Er is nog een ander punt dat ik u wil vertellen. Wanneer ik met sommige leden van de Lahore Jamaat spreek, zeggen zij dat zij het niet kunnen begrijpen hoe het mogelijk is dat na de Heilige Profeet Mohammad^S een nieuwe profeet kan komen. Ik zeg hun dan dat zij op deze discussie niet moeten ingaan. Zij moeten echter nadenken over de vraag of de komst van de Beloofde Messias en de Imam Mahdi voorbeschikt is of niet. Men moet dan gaan discussieren over het vraagstuk: wat is de positie van de Imam Mahdi en de Beloofde Messias volgens de voorspellingen van de Heilige Profeet^S en wat is de positie van Hazrat Masih Maoud^a volgens zijn eigen woorden? Als blijkt dat de positie er een is van een volgeling-profeet, dan moeten wij deze aannemen. Op de tweede plaats verzoek ik u, met alle respect, om diep en met een rustig hart na te denken waarom zoveel andere hervormers geen Imam Mahdi werden genoemd. U zegt dat Mirza Sahib ook een Mujaddid (Hervormer) is en niets meer. Mijn vraag is dan waarom u de andere hervormers niet als Beloofde Messias benoemt? En waarom benoemt u de andere hervormers niet als Imam Mahdi? Er bestaat een verschil tussen hen

en daarom maakt u dit verschil. Daarom zeg ik u gewoon dat u met Godvrezenheid moet handelen. U moet over uw geloof in het openbaar in alle vrijheid spreken en niet bang zijn voor de wereld. U allen weet en gelooft dat onder alle Mujaddids er geen enkele was die de Imam Mahdi of de Masih Maoud was. Hoe kunt U van degene die u als Imam Mahdi en Beloofde Messias heeft erkend, zijn titel wegnemen welke hem door de Heilige Profeet Mohammad^S zelf is gegeven?

Er is nog een ander punt dat ik u wil zeggen. Ik zeg hier: Laten wij ervan uitgaan dat, ongeacht uw geloof over de positie van de Beloofde Messias en de positie van de Imam Mahdi, u het tenminste met de Qadiani Ahmadi's eens bent dat de Beloofde Messias werkelijk waarachtig was en geen vals persoon is geweest. Als de Lahori Ahmadi's hem als vals hadden beschouwd, dan hadden zij ook niet als Mujaddid in hem geloofd. Zij beschouwen hen echter als waarachtig en ook dat Allah Zijn openbaringen aan hem toezond en dat Allah tot hem sprak. Hij liet hen ware dromen zien en heeft hem over ongeziene dingen verteld en deze voorspellingen zijn voor onze ogen in vervulling gegaan. Dus in al deze opzichten stemmen wij beiden, Qadiani's en Lahori's, overeen. Er is geen enkele Ahmadi die hierover een verschil van mening kan hebben. Hazrat Masih Maoud was zeer zeker waarachtig, maar de vraag is dat wanneer een waarachtige bekend maakt dat Allah hem iets heeft geopenbaard hetgeen in vervulling is gegaan, welk recht de persoon die in hem gelooft heeft om hierover met hem van mening te verschillen. Luister naar het volgende argument dat ik al eerder heb aangehaald. Wanneer de Heilige Profeet Mohammad^S hem Nabiullah noemt (volgens de Hadith in het boek Sahih Muslim), dan heeft de persoon die deze Masih Maoud^a dezelfde Masih Maoud acht als waarover deze voorspelling is gedaan, niet het recht om hem de titel van Nabiullah te onzeggen.

Op dezelfde wijze zal ik u nu iets over de Masih Maoud^a vertellen. Nadat hij van God een openbaring had gekregen, deed hij de voorspelling over een nakomeling. En hij deed niet alleen deze voorspelling, maar hij maakte ook bekend dat Allah hem, volgens Zijn belofte, deze schone nakomeling had geschonken. Ik zal nu een paar regels citeren van een gedicht van hem waarin hij zegt: O mijn Heer, ik herinner Uw Zegeningen. U gaf mij een blijde tijding. Het resultaat van deze blijde tijding is dat deze nakomeling nu geboren is.

De belofte van Allah aan de Beloofde Messias zal nooit verbroken worden. Zoals in de parken de bomen groeien en bloeien, op dezelfde wijze zullen zijn kinderen voor zijn ogen opgroeien en bloeien. Vervolgens vertelde hij over hun Taqwah (Godvrezendheid), en de Beloofde Messias bad voor hen, dat Allah hem niet tot Zich zou terugroepen voordat zijn kinderen Taqwah verworven hadden. Hij zei: O Allah!, wanneer U mij tot U terug roept, schenk mij dan de mogelijkheid dat ik voor mijn ogen aanschouw dat mijn kinderen 'muttaqi' (godvrezend) zijn.

Nu, als u de Hazrat Masih Maoud^a als waarachtig beschouwt, dan moet u ook alles wat hij heeft gezegd als absolute waarheid erkennen. Dit houdt in dat zijn kinderen, zoals Allah heeft gezegd, niet verloren zullen gaan. Het is echter vreemd te merken dat jullie integendeel geloven dat alle kinderen van Hazrat Masih Maoud^a, zonder uitzondering, totaal verloren zijn gegaan. Dit betekent dat jullie van het geloof en van de waarheid zijn afgedwaald en een nieuw geloof hebben gemaakt. Het wereldlijk verlies is gering, maar het werkelijk verlies is dat van het geestelijke en het verlies van het geloof. Sommige Ghair Mobaien, d.w.z. mensen die de Bai'at (Geloofte) aan de Khalifa niet hebben afgelegd, (door anderen worden zij Lahori Ahmadi's genoemd) gaan soms zo ver dat zij durven te zeggen: Ziet u, de kinderen van de Profeet Noach waren

ook verloren gegaan. Ons antwoord hierop is dat over de kinderen van Noach waarover jullie praten door Allah zelf de voorspelling was gedaan dat zij verloren zouden gaan. De kinderen waarover ik nu vertel, daarover zegt Hazrat Masih Maoud het volgende: Dit was niet alleen een blijde tijding van Allah, maar ook voedsel voor mijn hart.

Dus dit is een totaal ander geval. Allah had aan Hazrat Masih Maoud^a de blijde tijding gegeven dat deze kinderen nooit verloren zouden gaan. Vervolgens zal er van deze kinderen en de kinderen van hen en hun nageslacht, welke honderduizenden zullen zijn, geen één zijn die van de goddelijke Leiding zal zijn afgekeerd. Hierover moet u diep nadenken en er zich in verdiepen. U moet Istighfar doen (vergiftigen vragen aan Allah). Als jullie dit zelf niet kunnen begrijpen, bidt dan tot Allah opdat Hij u dit duidelijk maakt.

U moet begrijpen dat de huidige tijd niet meer geschikt is om verschillen te hebben. Het is nu tijd om samen deze problemen op te lossen. De wereld wordt slechter en slechter. Alle samenlevingen in deze wereld gaan verloren. Zelfs die van de Moslims. U kunt zien hoe deze in verval raken. Ik zelf kom uit Pakistan en velen van jullie komen ook uit Pakistan of India. Jullie kennen de toestand van de Moslims uit deze streken. Zij zijn zo in verval geraakt dat liegen, corruptie, slechte praktijken, kindermishandeling, onderdrukking van weduwen en wezen en valse getuigenissen in gerechtshoven aan de orde van de dag zijn. Dit is nu de toestand van de Islam. De verschillen worden groter en groter. De andere volkeren onderdrukken de Moslims en beschouwen ze als onderontwikkeld, onkundig en dom. De Moslims in deze wereld worden afgeschilderd als mensen die in hun vaandel dragen dat een ieder die de Islam niet wil aanvaarden met een zwaard het hoofd afgehakt moet worden en dat zij leren dat wanneer iemand niet naar hun wil luisteren, dan maar een heel vliegtuig opgeblazen dient te worden, ongeacht het aantal mensen dat hierdoor

de dood vindt. Daarom is er nu geen tijd om verschillen te hebben. Het is de tijd om samen te bundelen voor de Islam, voor Allah en voor het welzijn van de wereld, om de wereld te redden van vernietiging. Ik nodig u uit met de woorden van de openbaring van Allah: O, onze broeders, wendt u naar het woord, dat tussen ons beiden er één is waarin wij overeenstemmen.

Ook wij beschouwen de Beloofde Messias als waarachtig. Wij moeten beiden een éénheid vormen over het feit dat hij die Imam was welke door de Heilige Profeet Mohammad^S was voorspeld. En wij hebben geen van beiden het recht om de benamingen welke aan deze Imam door de Boodschapper van Allah zijn gegeven te ontkennen. Wij moeten hem volgens deze positie als de Imam Mahdi accepteren. Het is een feit dat alle Moslims, door jullie Soenni's en Shia's genoemd, ook in de Beloofde Messias geloven als een profeet van Allah. Ze geven, in feite, de Imam Mahdi dezelfde positie welke ik hem vandaag geef of zoals ik die voor hem heb begrepen. U moet nu goed begrijpen dat een Imam die door Allah Zelf is aangesteld, een profeet is. Als hij geen nieuwe wet brengt of als hij een volgeling-profeet is van een reeds verschenen profeet, dan is hij niet alleen dit, maar ook meer dan een dienaar van de Shariat van de Heilige Profeet Mohammad^S. Hij is een dienaar van elk woord van hem, van zijn Soennah en van zijn Hadith. Het is voor zo'n volgeling-profeet (Ummati Nabi) mogelijk om te verschijnen in de Ummah van de Heilige Profeet Mohammad, Khatamun-Nabiyyin^S, zonder dat dit in strijd is met het vers van Khatamun-Nabiyyin. Integen-

deel, dit is zelf mogelijk volgens een ander vers van de Heilige Qor'aan waarin Allah, de Verhevene, de belofte gaf, 'Allah maakt vandaag bekend dat de positie van Mohammad zo groot is dat een ieder die Allah gehoorzaamt en deze boodschapper zal gehoorzamen, alle beloningen zal krijgen en hij zal een ware dienaar van Mohammad, de boodschapper van Allah zijn.'

Welke soorten van beloning kan hij volgens zijn positie van dienaarschap verkrijgen? Dit vers (4:70) noemt die beloningen. De eerste beloning is minan-nabiyyina en vervolgens was-siddiqiena: Hij zal deel uitmaken van de profeten, de waarachtigen, de martelaren en van de goeden. "En dezen zijn de beste metgezellen."

Dus de Heilige Qor'aan verklaart dat de mogelijkheid van de komst van een onderdanige volgeling-profeet bestaat. Verder verklaart het vers dat de waarachtigen, de martelaren en de goeden alleen vanuit de Ummah zullen zijn en er buiten de Ummah geen enkele beloning is.

Aldus roep ik u allen naar deze Ummah. Moge Allah voor u de mogelijkheid scheppen om met echte moed mijn boodschap te aanvaarden. Mocht dit niet mogelijk zijn, bidt dan tot Allah dat Hij het voor ons mogelijk maakt dat wij samen in harmonie kunnen leven. Amien.